

Onze Koning, recht, van zijn cze hem *belijden*; dat ze bereid a om zich te neme *den strijd* dien vijanden voert. I evenzozen een onb ze zich zelf niet beschikking stell saamvat in het *ning*.. „Wie achtet onze Koning, z zijn kruis op, en Nu wordt deze hier bedoeld als is toch tweede eerste is de verke ter wille van onz is, heel anders, eigen ik niet te maar ter wille v aan geen twijfel even aangehaald uitsluitend die t zelfverloochening Heidenen en Mo van zelfverlooe die ieder looft, komen uit de a „kemen.” En toch handelt Jezus hie vele woorden: „kemen, die ver motief is alzoo uitgesproken. Er delid van iemand, die sich bij Jezus Jezus aan wil k zijn onderdaan a bij Joden, Heide door daden van a naaste geschitten zij. Zij willen di ze bedoelen dit n gaat geheel bu erkenning van Je geenen oogenblik a kennen dit zijn R het, en ze bestris sprekent, kan d heel andere zelf naaste, maar onz en hem moeten doen, moeten ze Koning geheel te meer met sich z rekenen. Hun l en bedoelen w te vragen, wat: mijn is verhooge eren brengen, ma wat zou mijn Ko Koning verhooge mijn Koning bev Niet de ingeebe k, maar de maj a aan op 't harte stat te zijn, m getten, hun ege aten, en alsoo l te. Onderdaan v eigen is in zich: doode wijden, en dan om met al wat het zijne i van zijn Konin komen, moet z kruis opnemen, e als niet meer z meer zichzelf een stellen, niet meer zijn persoon e dien waar Jezu s moeten volgen. Vragen, zonder d te willen uitvot stude achter d een goed krijge dit zou besli als zelfs de ban moeder blind, kinderen tot één, aan, om va gaat, ook ma te. Of uw vad een, mag geen t Als dit met het